

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/2025-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, Námestie SNP 8, Zvolen, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/1/2025 z 13. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie rozsudkom krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada zrušenie napadnutého rozsudku, vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.
2. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/60/2023 z 11. októbra 2024 bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spáchaného formou spolupáchateľstva, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov. Sťažovateľovi bol tiež uložený ochranný dohľad vo výmere 2 roky, ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a trest prepadnutia veci.
3. Sťažovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, kde osobitne namietal zákonnosť dôkazov, a to najmä vo vzťahu k vykonaniu prehliadky iných priestorov alebo pozemkov (v tomto prípade

osobného motorového vozidla) 30. novembra 2022, keď k uvedenému malo dôjsť bez príkazu vyšetrovateľa len s telefonickým súhlasom prokurátora. Sťažovateľ namietal tiež nedostatočné poučenie a absenciu príkazu na vykonanie prehliadky v písomnej forme.

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a, rozhodujúc sám, sťažovateľa uznal za vinného, odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, uložil mu ochranné protitoxikomanické liečenie (maximálne na 12 mesiacov) a trest prepadnutia veci. Vo vzťahu k námietkam sťažovateľa sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, ktorý poukázal na to, že v neodkladných prípadoch, keď nie je možné súhlas alebo príkaz dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad, resp. ide o osobu pristihnutú pri čine, je možné vykonať prehliadku aj bez príkazu (súhlasu). Policajť však musí bez meškania informovať orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas (čo považoval súd za preukázané).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta zákonnosť dôkazov, na podklade ktorých bol odsúdený, pretože (a) nešlo o vec, pri ktorej by nebolo možné príkaz alebo súhlas dosiahnuť vopred a ktorá by nezniesla odklad, keďže sťažovateľ bol dlhodobo monitorovaný a zastavenie odsúdených bolo dlhodobo plánované; (b) z písomného súhlasu prokurátora doloženého do vyšetrovacieho spisu (hoc dodatočne) by mohol sťažovateľ zistiť, či bol skutočne udelený, čo pri telefonickom súhlase neplatí, (c) ústny súhlas prokurátora s realizovaním prehliadky nebol následne doplnený písomným vyhotovením príkazu podpísaným prokurátorom. Podľa sťažovateľa neboli splnené podmienky na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov, dôkazy získané na podklade tejto prehliadky nie sú použiteľné, a to najmä preto, že príkaz na prehliadku nebol zákonný ani po obsahovej, ani po formálnej stránke, nebol písomný, odôvodnený ani doručený sťažovateľovi.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel tohto princípu spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť splnená pred podaním ústavnej sťažnosti, je preto vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi poskytuje na ochranu jeho práv (m. m. napr. IV. ÚS 143/2023, IV. ÚS 502/2023). Právomoc ústavného súdu

je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, respektíve už nie je možná náprava iným spôsobom.

8. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta nezákonnosť prehliadky osobného motorového vozidla, pri ktorej boli získané dôkazy, na podklade ktorých mal byť neskôr odsúdený. Táto argumentácia pritom zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého možno podať dovolanie, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Podanie dovolania sťažovateľ netvrdil, tým menej preukázal. Ani ústavný súd v procese prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti dopytom na okresnom súde nezistil podanie dovolania sťažovateľa. Sťažovateľ pritom dovolanie stále môže podať, keďže lehota na podanie dovolania v prospech obvineného je tri roky od doručenia rozhodnutia obvinenému (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku).

9. Ústavný súd s ohľadom na uvedené pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu